

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 44 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 ⁽¹⁾ och artikel 11 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 ⁽²⁾, tolkas så, att i ett fall där tjänster tillhandahålls av en beskattningsbar person som är etablerad i en medlemsstat till en annan beskattningsbar person som agerar i denna egenskap och som har sätet för sin ekonomiska verksamhet beläget utanför Europeiska unionen, varvid dessa beskattningsbara personer är separata och juridiskt fristående enheter men ingår i samma koncern, och där tjänsteleverantören genom avtal åtar sig att använda sin utrustning och sin personal för att uteslutande framställa produkter åt tjänstemottagaren och dessa produkter därefter säljs av tjänstemottagaren, vilket ger upphov till skattepliktiga varuleveranser som tjänsteleverantören logistiskt medverkar i och som äger rum i den berörda medlemsstaten, ska den beskattningsbara person som är etablerad utanför Europeiska unionen anses ha ett fast etableringsställe i denna medlemsstat?
- 2) Ska artikel 44 i direktiv 2006/112/EG och artikel 11 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt tolkas så, att en beskattningsbar person kan ha ett fast etableringsställe när de personella och tekniska resurser som krävs tillhör dennes tjänsteleverantör, som är rättsligt fristående men ingår i samma koncern, och som genom avtal åtagit sig att uteslutande använda dessa resurser till förmån för den beskattningsbara personen?
- 3) Ska artikel 44 i direktiv 2006/112/EG och artikel 11 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt tolkas så, att en beskattningsbar person ska anses ha ett fast etableringsställe i den medlemsstat där dennes tjänsteleverantör är etablerad, på grund av att tjänsteleverantören, i enlighet med ett exklusivt avtalsförhållande, till förmån för den beskattningsbara personen utför ett antal tjänster som är accessoriska eller kompletterande till bearbetningsverksamhet i egentlig mening, vilket således medför att den beskattningsbara personen genomför försäljning från sitt säte beläget utanför unionen samtidigt som detta ger upphov till skattepliktiga varuleveranser som i enlighet med mervärdesskattelagstiftningen äger rum i medlemsstaten?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

⁽²⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 77, 2011, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nerderlanden (Nederländerna) den 6 april 2022 – Brottmål mot DX

(Mål C-241/22)

(2022/C 276/04)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nerderlanden.

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

DX

Tolkningsfrågor

- 1) Omfattas lagstiftningsåtgärder som ger myndigheter tillgång till trafik- och lokaliseringssuppgifter (utöver enbart identifierande uppgifter) i samband med förebyggande, undersökning, avslöjande av och åtal för brott av tillämpningsområdet för direktiv 2002/58/EG ⁽¹⁾, om det rör sig om att ge tillgång till uppgifter som inte lagras på grund av lagstiftningsåtgärder i den mening som avses i artikel 15.1 i direktiv 2002/58/EG, men som leverantören lagrar med stöd av någon annan grund?
- 2) a) Utgör ... begreppen "allvarliga brott" och "allvarlig brottslighet (eller "grov brottslighet") i de [i beslutet om hänskjutande] nämnda domarna ⁽²⁾ från EU-domstolen ... självständiga unionsrättsliga begrepp eller kan medlemsstaternas behöriga myndigheter själva också bestämma dessa begrepps innebörd?

- b) För det fall det rör sig om självständiga unionsrättsliga begrepp, hur ska det fastställas huruvida det rör sig om ett "allvarligt brott" eller "allvarlig brottslighet"?
- 3) Kan myndigheter ges tillgång till trafik- och lokaliseringssuppgifter (utöver enbart identifierande uppgifter) för förebyggande, undersökning, avslöjande av och åtal för brott enligt 2002/58/EG om det inte rör sig om allvarliga brott eller allvarlig brottslighet, nämligen när det, som i det konkreta fallet, kan antas att beviljandet av tillgång till dessa uppgifter endast utgör ett mindre ingrepp i framför allt användarens rätt till respekt för privatlivet i den mening som avses i artikel 2 b i direktiv 2002/58/EG?

- (¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (EGT L 201, 2002, s. 37).
- (²) Målen C-203/15 (Tele2 Sverige), C-698/15 (Watson m.fl.), C-511/18, C-512/18 och C-520/18 (La Quadrature du Net m.fl.), C-207/16 (Ministerio Fiscal) och C-746/18 (Prokuratuur).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Köln (Tyskland) den 8 april 2022 –
Bötesförfarande mot BW**

(Mål C-246/22)

(2022/C 276/05)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Köln.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Berörd person: BW

Övriga parter: Staatsanwaltschaft Köln, Bundesamt für Güterverkehr

Tolkningsfråga

Är transporten av tomma containrar till lastningsplatsen eller från lossningsplatsen en oskiljbar del av transporten av de lastade containrarna på ett sådant sätt att transporten av de tomma containrarna omfattas av den förmånliga behandling som transporten av de fulla containrarna ges i den mån som de undantas från reglerna om cabotage inom ramen för kombinerad transport?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 19 april
2022 – brottmål mot GN**

(Mål C-261/22)

(2022/C 276/06)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i det nationella målet

Åklagarmyndigheten vid Corte d'appello di Bologna, GN

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 1.2, 1.3, 3 och 4 i rambeslut 2002/584/RIF (¹) tolkas på så sätt att den verkställande rättsliga myndigheten inte får vägra eller skjuta upp att överlämna en mor med hemmavarande minderåriga barn?